

FAPTUL DIVERS

Oscilații

La întreprinderea de mecanizare a transporturilor forestiere Sebes (I.M.T.F.) a sosit, în urmă cu 6 luni, nemecant de nimic, un oscilograf din import valând peste 100.000 lei. Ce de la Sebes au rămas nedumeriți: nu aveau nevoie de el și nici nu știau cum să-l manipuleze. Totuși, l-au introdus în inventar. Așa e regula. Iată însă că acum s-a descoperit destinația: oscilografu trebuia să ajungă la Institutul de cercetări forestiere din București. Întreprinderea sebesană așteaptă pe cei de la institut să vină să ridice aparatul. Dar aceștia par nehotărâți. Pendulează: să vină — să nu vină! Cât timp o să mai oscileze, tovarășii de la I.C.F.R.-B.

Nu doriți „un bilet în plus“?

Cînd vrei un bilet, la un film bun, nu găsești. În schimb, la „negru“ — câte dorești. Iată o adresă sigură: îl cheamă Ion Motoc și locuiește pe str. Mihai Vodă nr. 13 — București. Oupașa de bază: speculă cu bilete de cinematograful, pe bulevard. Nu are prețuri fixe. Cît poți „rupe“. Oferă — în funcție de bunăvoința casierilor. A mai fost condamnat de două ori pentru practici asemănătoare. Are și un nou colaborator: Ion Ștefan, de 28 ani, zis și „Bombonele“. Cei doi colaboratori (ca să fie speculanți) nu au nume, ci numai poante: Samson, Calu, Indanu. De lucru, nu lucrează niciieri. Prezentăm faptul conducerii cinematografului pentru a explica proveniența suterelor de bilete care s-au găsit, la un control recent, asupra acestor paraziti. Și-au făcut din vânzarea ilicită a biletelor o ocupație cotidiană. Bilet e necesar să li se deschidă fîșe de pontaj... La mișie au. Pe cînd și la tribunal!

Ce idee!

Într-o zi, venind acasă, mecanicul Ioan Weidefelder din Sibiu (carieră, Hipodrom, blocul 10) a constatat că n-are cu ce decuia ușa apartamentului. Ușea cheia pe dinăuntru. Atunci i-a venit o idee strășnică. S-a repezit la șantișerul nr. 505, unde lucrează, și a spus... ce credeți? Un lăcătuș 1 Nu, era prea simplu. A venit cu o macara de 25 de tone! A îndreptat brațul macaralei spre lăcașul apartamentului și de la etajul III și-a câștigat-o pe ea în autentică fantomă — a sărit în casă. Și problema s-a rezolvat. În schimb s-au distrus pagubă verzi și trombe asfaltate. Pagubă de cîteva mii de lei. Totuși, bine că nu sî la etajul 10. Pentru o „operație“ la o asemenea înălțime, șantișerul 505 nu dispune de utilaje adecvate.

Falsul „corespondent“

Pe ușa subredacției noastre din Cluj intră un cetățean, Florea Giurescu, venit pentru a examina locul din Olt. „Ca pe Virgil Dumitrescu, corespondent de presă“, „Nu-l cunoaștem. De ce îl căuțiți? Omul rămîne mirat. „Să vedeți, am fost cenzur în același domitor. S-a împrietinit cu mine și cu alți colegi. N-avea spus că e și el examinat și că e corespondent la „Scînteia“. L-am cenzurat. Dar a dispărut de o săptămîină, după ce a împrumutat bani și a furat lucruri de la colegii. Mie mi-a furat buletinul. N-avea lăsat un geamantan, cu o cîmășă și o noșă de plată la un hotel, pe care figurează numele de Georgehe Dodo“. Am făcut o legătură între cele două surse de mustriri subredacției noastre și cele două telefoane primite săptămîină trecută, cînd o voce feminină îl căuta disperată pe același Virgil Dumitrescu, tot „corespondent“. Semnalăm cazul miliției.

Rapidul foamei

Rapidul 61, pus în circulație pe ruta București-Iasi, cu plecarea la ora 15,10, convine cădoților și îndoeșilor ieșenilor care vin cu diferite treburi în Capitală. Acest rapid înregistrează timpul cel mai scurt de călătorie. Plușă aici, toate bune. Păcat însă că inițiativa excelentă este diminuată. În acest rapid mori de sete și de foame. Nu găsești apă rece, dar și răcoroasă! Nici vagon restaurant, nici bufet. Un lucru care doriți fiind vorba de rapid, rezolvăți problema... accelerat. Adică în nota specială C.F.R.-ului.

Rubrică redacției de Ștefan ZIDARITĂ Georgehe POPESCU cu sprijinul corespondenților „Scînteia“.

DE CE SOLICITANTUL RĂMÎNE ANONIM PENTRU PROIECTANȚI?

Adoptarea măsurilor privind construirea de locuințe proprietate personală cu sprijin de stat, primită cu viu interes de populație, ridică probleme inedite și dificile factorilor materiali ale diferitelor tipuri de construcții. Un rol important în această direcție revine ofițierilor de locuințe, trusterilor de construcții și proiectanților.

Numerul impresionant de cereri înregistrate continuă la oficiile de locuințe din întreaga țară presupune construirea unui volum însemnat de locuințe și, totodată, necesitatea stabilirii unor teme variabile, corespunzătoare cerințelor și posibilităților materiale ale diferitelor tipuri de familii. Este însă extrem de dificil (dacă nu chiar imposibil) de stabilit o legătură nemijlocită între numeroșii solicitanți (de ordinul zecilor de mii) și proiectanții, în vederea precizării temei locuinței comandate, atât sub raport cantitativ cât și calitativ. De asemenea, este greu și neeconomic de întocmit o gamă foarte largă de proiecte, soluții fiind realizarea unor tipuri de apartamente ale căror caracteristici esențiale să răspundă unor prototipuri de cerințe și exigențe cu caracter social.

Delimitarea categoriilor de beneficiari interesați de locuințe proprietate personală, stabilirea tipurilor de confort al locuințelor solicitate constituie cîteva elemente de reper, a căror cunoaștere de către proiectant este strict necesară într-o fază inițială a proiectării. Din păcate, lipsibilitatea de informare a proiectanților asupra cerințelor și temelor pe care le implică elucidarea unor teme de proiectare atât de complexe sînt, în prezent, extrem de sărace, datele scrise sumare existente la oficiile de locuințe fiind deosebit de insuficiente. Ar urma un sistem de proiectare în care să se includă pe formularele de contractare a unor rubrici de identificare a solicitanților. Aceasta ar permite stabilirea corelațiilor necesare pentru stabilirea tipurilor de familii solicitante (și corespunzător, a tipurilor de locuințe), ponderea acestora pe țară, cât și esalonarea proiectării în funcție de volumul de solicitări.

În institutul de proiectări pentru construcții-tip din cadrul Comitetului de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare este utilizată în ultimii ani, cu rezultate pozitive, ancheta selectivă în rîndul locatariilor din cadrul apartamentelor și blocurilor din țara noastră. Astfel, grupurile de locatari în cîteva categorii, cu privire la tipul de clădire și apartament preferat (oscilind între locuință individuală cu garaj și centrală termică proprie), și garsoniere în clădiri mari, la nivelul de finisaj și la densitatea de locuire. În această din urmă problemă au apărut unele aspecte care trebuie analizate în contextul general al posibilităților actuale de care dispune sectorul de construcții din țara noastră. Astfel, stabilindu-se corelații între densitatea de locuire, constatată în anchetă, și cea existentă pe țară, a rezultat un indice superior în primul caz, respectiv 1,2 persoane pe cameră în anchetă, față de 1,89 persoane pe cameră în general. În apartamentele de 4 camere, include în cercetare, s-a obținut un indice mediu de 0,8 persoane pe cameră. Fată de normele actuale de repartizare a spațiului locuibil, ancheta a înregistrat un plus de 189 de camere, ceea ce înseamnă, ținînd seama de dimensiuni variabile ale apartamentelor cercetate, circa 100 de apartamente medii.

Fată de cele arătate, situații care au la bază elemente variabile (cumpărarea unor apartamente mari care să răspundă cerințelor viitoare ale familiilor mîrite, specifice cuplurilor tinere fără, sau cu 1-2 copii; necesitatea unei camere în plus pentru studiu și lucru acasă, cerințe diferite ale intelectualilor, în special cadre didactice; dorința și posibilitatea întinerii unei locuințe spațioase; cumpărarea unor apartamente mari în scopul subînchirierii temporare) sînt de estimat implicabile pe care le-ar avea perpetuate unele asemenea situații în ansamblul construcțiilor de locuințe.

Socotim că ar trebui studiată reglementarea condițiilor de contractare a locuințelor proprietate personală în sensul corelării lor cu nevoile reale de spațiu ale familiilor solicitante, pentru a nu se transforma într-o sursă de încetinire a ritmului de rezolvare pe plan social a problemei locuinței.

În afara aspectelor majore, constatate în anchetă, care tin de politica generală a construcțiilor de locuințe, cercetarea a fost orientată și în direcția selectării unor observații privitoare la:

CONSTATĂRI PE MARGINEA UNEI ANCHETE PRIVIND CONSTRUCȚIA DE LOCUINȚE PROPRIETATE PERSONALĂ

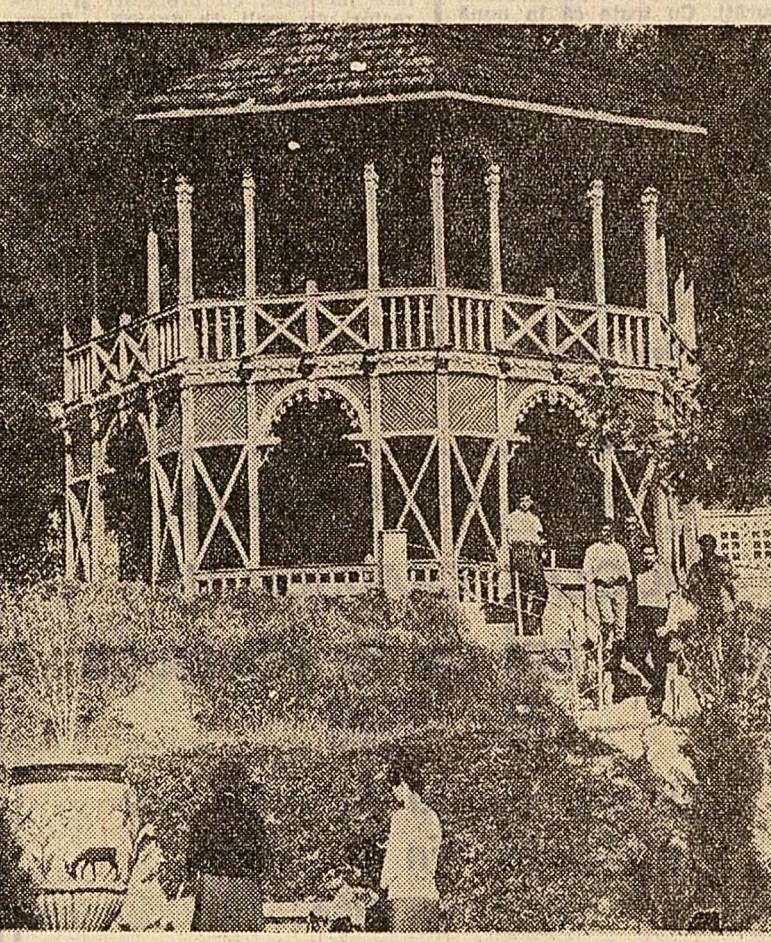
rit, în anchetă, în acest scop, delimitarea orientării populației către anumite tipuri de apartamente în funcție de exigențe, incluzîndu-se în esanșon o structură social-profesională diversă (muncitori, personal de deservire, funcționari, ingineri, medici, profesori, pensionari). Cerințele și necesitățile acestor categorii, în ceea ce privește „locuirea“, au puncte de contact, cît și diferite specifice. Apar distanțe și cerințe diferite grupurilor de locatari în cîteva categorii, cu privire la tipul de clădire și apartament preferat (oscilind între locuință individuală cu garaj și centrală termică proprie), și garsoniere în clădiri mari, la nivelul de finisaj și la densitatea de locuire. În această din urmă problemă au apărut unele aspecte care trebuie analizate în contextul general al posibilităților actuale de care dispune sectorul de construcții din țara noastră. Astfel, stabilindu-se corelații între densitatea de locuire, constatată în anchetă, și cea existentă pe țară, a rezultat un indice superior în primul caz, respectiv 1,2 persoane pe cameră în anchetă, față de 1,89 persoane pe cameră în general. În apartamentele de 4 camere, include în cercetare, s-a obținut un indice mediu de 0,8 persoane pe cameră. Fată de normele actuale de repartizare a spațiului locuibil, ancheta a înregistrat un plus de 189 de camere, ceea ce înseamnă, ținînd seama de dimensiuni variabile ale apartamentelor cercetate, circa 100 de apartamente medii.

vind funcționalitatea locuinței, cu posibilități de aplicare directă în proiectare. Printre problemele care au intrat în procent însemnat de opțiuni sînt de semnalat: necesitatea prevederii, în bucatărie, a locului de luată masa, dimensional proporțional cu mărimea apartamentului; cerința de mărire a băii pentru depozitarea și utilizarea comodă a mașinii de spălat; dorința de a lărgi vestibulul cu tendința de a-l transforma într-un mic hol; de comandarea camerelor; amplasarea băii în apropierea bucătăriei.

Mal este de sesizat un aspect negat de proiectare, dar cu consecințe serioase, ducînd la un număr mare de nemulțumiri. Este vorba atît de calitatea materialelor și a execuției, cît și de sortimentul greii și neaplicat al mobilierului provenind din locuințele anterioare sau procurat din comerț. Aceste deficiențe ridică din nou cu acuitate problema prevederii, prin proiect, a mobilierului înzidit, care a întîmpinat părerile favorabile ale anchetaților cu referire la vestibul, bucatărie și depozitari. Pondere ridicată a opiniilor locatarilor privind amenajarea cu mobilier fix a vestibulului, bucatăriei și, parțial, a încăperilor de locuit contravine părerii exprimate de unele ofițieri de locuințe care neagă o asemenea solicitare.

Aspectele critice rezultate din cercetare constituie direcții de urmat și profundat în viitor. Este indicat, în acest sens, nu numai o continuare a cercetării, cît mai ales o lărgire a gamei metodelor de investigație. A doptarea cercetărilor combinate, utilizîndu-se ca surse de informare solicitanții, contractanții, beneficiarii, chestionari fie nemijlocit, fie prin intermediul corespondentului sau al presei centrale sau locale, ar facilita depășirea limitelor specifice fiecăreia din surse și utilizarea maximă a potențialului informativ. Desfășurarea unor acțiuni pe planul „culturii locuinței“ este deosebit de importantă, în sensul de a-l ajuta pe locatar să utilizeze corespunzător spațiile locuinței. Cercetarea arată că și în această direcție există încă serioase deficiențe. Ridicarea nivelului de cultură în acest domeniu se poate realiza prin consfătuiri cu solicitanții, organizarea — de către oficiile de locuințe — a unor expoziții-etalon, editarea unor broșuri informative finimate pentru proprietari la cuprerea locuinței, efectuarea de proiecte, cît și prin punerea în vizinare a unui număr de apartamente dotate, mobilate și finisate cu diferite tipuri de confort, constituînd, toate, căi de informare și educație a viitorilor locatari.

Georgeta BUCHERU

In stajunea balneo-climaterică Singeorz-băi, județul Bistrița

FLUXUL COMERCIAL DE LEGUME ȘI FRUCTE

600 tone de tomate. În gara Sînpetru stau 200 tone de tomate și 20 tone cartofi. Iată cum Ministerul Căilor Ferate își aduce contribuția la... deprierea calității legumelor.

Să ne deplasăm acum în sfera de activitate a comerțului de legume și fructe. Sistemul de aprovizionare cu legume și fructe este strict centralizat.

în județul Tulcea, există 250 tone de caise, care nu pot fi expediate din lipsa mijloacelor de transport. Cu toate insistențele organelor locale, din cele 20 de vagoane cerute, C.F.R.-ul a asigurat doar... 3. O situație asemănătoare există și în județul Constanța unde, de asemenea, din lipsa vagoanelor, sînt pe cale de a se transforma în borhot vagoane de caise. În județul Timiș, din același motiv, n-au putut fi expediate

Natura ne-a dăruit atît de multe și feurite atracții turistice încît în concedii este deseori greu să ne hotărîm încotro să plecăm. Se pare însă că pe toate se poate intra, prin fascinația ei, uriasă întindere de apă cuprinsă în triunghiul care zveltește din Cestulul Ismailului. De aici, lărgindu-se lenes spre mare de-a lungul brațelor Chilia și Sf. Gheorghe, Delta Dunării ne oferă nu numai bogate resurse economice și tîmne de cercetare științifică, cît și 4340 km pătrați de... surprize și rafinate plăceri turistice. Pozițiile imaginale ale Deltai sînt asăzîi tot mai mult răspîndite prin materialele tipărite de O.N.T. Dar cîrțile, filmele despre acest minunat colț de natură, publicările oricît de bune ar fi, nu te ajută doar să înțelegi frumusețea. Farmecul real al Deltai nu-l poți simți decît în Delta.

Este firesc, deci, că nu trebuie să ne dăm doar o vizităze este foarte mare. Totuși, turismul în Delta se dezvoltă extrem de greu. Indiscutabil că această dezvoltare și în funcțiile propagandistice, mai ales lipsa unei largi informații utilitare, de care are nevoie turistul. Tot ceea ce face astăzi agențiile O.N.T. în legătură cu Delta, și nu toate, este să ne invite la excursii colective, organizate la anumite date. Mulți oameni însă vor sau nu să viziteze Delta, mergînd doar în excursii individuale, în grupuri restrînsse, pe cont propriu. Ei ar avea nevoie să știe cu precizie ce posibilități de cazare și de transport există în Delta, orarul exact al mijloacelor de transport, locurile pe care pot să le viziteze, să li se indice anumite trasee etc. Agențiile O.N.T. din țară nu pot oferi celor interesați nici măcar o hartă turistică a Deltai, astăzi fiind în circulație o carte, în care nu sînt incluse toate informațiile necesare pentru a vizita Delta și Sulina, induce în eroare pe autoamobilisti.

Apoi, extinderea valorificării turistice a Deltai nu poate fi realizată fără a asigura vizitatorului, pe lângă condiții de cazare și masă, și condiții de transport. La ora actuală însă, vazele de care dispune O.N.T.-ul nu răspund decît parțial necesităților de deplasare. Disponind mai ales de vase mari, O.N.T.-ul satisface cerințele excursiilor colective de 70 sau cîteva sute de persoane, pe care le duce de regulă pe brațele Sulina și Sf. Gheorghe, adică pe „bulevardele“ avatice, dar nu dispune de vase mici, care să-i introducă pe excursioniști pe canalele mici, sălbătice. Afîndu-mă într-o dimineață la agenția O.N.T. din Tulcea și plasată într-un local cu totul necorespunzător pentru a servi anual 50-60.000 de

persoane — am asistat la scene cel puțin penibile. Grupuri de turiști de la 2 pînă la 10 persoane solicitau un mijloc de transport rapid pentru o excursie de cîteva ore în Delta. Eforturile disperate ale tovarășului Oscar Bîra, șeful agenției O.N.T. Tulcea, de a găsi pe la diferite instituții de șalupe pe care să le poată oferi turiștilor, rămineau de regulă fără efect, deși agenția ar fi putut încasa între 90-120 lei pe oră. Aceasta împune O.N.T.-ului să analizeze cu atenție dacă cel puțin în privința vaselor mici nu ar fi potrivit

unde a fost construit și un camping — rămîne mult mai dificil de rezolvat problema alimentării. Nu este vorba doar de lipsa unor restaurante. După cum ne-a declarat tov. G. Cornov, vicepreședintele al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Tulcea, aprovizionarea, în Delta se face defectuos. Ofițierii județeni de legume și fructe (director Tănase Grigoras) trimite măruri de proastă calitate în această parte a județului; unele sortimente de măruri zac în depozit, dar nu se găsesc în magazine. În

„Conducerea O.N.T.“, ne asigură tov. Ion Dumășcu, director general al Agenției centrale de turism internațional — se ocupă de elaborarea unui program de turism durată în legătură cu Delta, înct să facă din această zonă unul din cele mai mari centre turistice din țară“. Tot ce se poate. Dar, deocădată, mare lucru nu se vede. Ing. Florea Iordache, secretar al Comitetului județean de partid Tulcea, ne-a spus: „Sî în toamna trecută O.N.T. a făcut un studiu, solicitînd ajutorul forurilor locale. Pentru 1968 se prevedea dublarea capacității de transport în Delta, realizarea unor căsuțe de cazare, amenajarea, despre care se vorbește de vreo 2-3 ani de zile. Dar nu s-a făcut nimic. Nu a fost realizat nici restaurarea hotelului din vînză gata la începutul sezonului la Sf. Gheorghe. Nici în perspectivă nu sînt stabilite lucruri mai concrete. În prevederile pentru 1971-1975 sînt cuprinse hoteluri la Babadag și Măcin, care nu prea au nimic comun cu turismul în Delta. În rest, este vorba despre accesul căsuțe, care ar urma să se facă la Sulina, Mîla 23, Carsoarm, Nici O.N.T., Nici Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene nu au în vedere vase pentru transportul turiștilor. Comisia locală, care a lucrat la planul economic de perspectivă, a făcut mai multă punere pentru amenajarea și realizarea de jări turistice. Se impune realizarea de urgență a unui studiu amănunțit, fundamentat științific, pentru valorificarea turistică a Deltai. În rest, ca rela noi vom da tot ajutorul.“

„Așadar, în legătură cu Delta, deocădată nu se poate spune decît că acest paradis din turism este neglijat. După cît șocim însă, chiar pentru acest sezon se mai pot întreprinde multe. Bineînțeles, cu condiția să ceva mai mult interes din partea tuturor factorilor de resort.

Ion CIUCHI

EPLOG LA „ISTORIA UNOR DEPOZITE FANTOMĂ“

Este de la sine înțeles că scrierile de răspuns adresate preselor în legătură cu articolele publicate trebuie să poarte pecetea seriozității, la spiritulului de răspundere și a corectitudinii. Cu atît mai mult sîntem îndreptățiți să pretindem respectarea acestor trăsături esențiale ale etichetei de muncă din societatea noastră, atînci cînd răspunsurile angajează, sînt semnificative, cadre cu munci de răspundere socială. Să expunem, pe scurt, faptele:

Articolul nostru „Porind de la istoria unor depozite fantomă“, a apărut la data de 16 aprilie a.c., semnala diverse nereguli în activitatea întreprinderii de construcții de stat Tulcea, în cadrul Capitalei. La 23 mai, Consiliul popular al municipiului București, prin tov. vicepreședinte V. Lișan, ne încunună că „într-adevăr, în activitatea I.C.R. s-au produs abateri și încălcări ale prevederilor legale, ceea ce confirmă temeiniciale conținutul articolului publicat în ziarul dv.“ și arăta ce măsuri s-au luat.

Rîndurile au fost publicate însoțite de o notă a redacției în care se reamintea trei chestiuni rămase, în scrisoarea respectivă, fără răspuns:

- 1) Ce sancțiuni a-eu luat împotriva ing. V. Coman, vinovat de ilegalități în scrierile de locuințe?
- 2) Ce măsuri s-au luat pentru recuperarea primelor plăte care urmare a raportării drept executate a unor lucrări în realitate neexecutate?
- 3) Dacă a fost examinată și aspectul penal al faptelor arătate în articol?

1. Faptele petrecute la 19 octombrie 1967 ar fi fost constatate de-abia la 6 mai 1968, deci cu 18 zile mai tîrziu decît îndugișle regulament. Articolul mai sus amintit a apărut însă la 16 aprilie 1968, deci înainte de acurerea termenului. Cum rămîne cu cele 6 luni?

2. În scrisoarea se afirmă: „Faptele s-au petrecut însă la 19 octombrie 1967...“. Prăjescu N. a depus cererea nr. 2285, cerere aprobată de ing. Coman în aceeași zi, la 20 februarie 1968. În ziua de 21 februarie 1968, inginerul Coman a semnat personal ordinul de repartizare nr. 713 prin care apartamentul 107 din blocul 25 Nitu Vasile i-a alocat la executare în turism, de unde acest misterios 19 octombrie 1967? De la 21 februarie 1968, data săvîrșirii abuzului, pînă la 16 aprilie, data sesizării sale, sau chiar 6 mai, data „constatării“ oficiale, au trecut 6 luni!

Referitor la chestiunea „primelor plăte care urmare a raportării care executate a unor lucrări neexecutate în realitate“, aflăm din ultima scrisoare că „la sanțierele indicate în articol valoarea lucrărilor raportate executate la 21.2.1967, dar neexecutate în realitate se ridică la 8028 lei“. Lucrul acesta „nu influențează decît într-un procent infim realizările, condițiile de premiere rămîndu-ne îndeplinite. Pentru aceste motive nu se pune problema recuperării primelor pe trim. IV. 1967, ele fiind legal plăte.“

Nici un cuvînt despre necorectitudinea procedurii de la raport în fals chiar și 8000 de lei mai mult. Dar tîmne sînt reamintim că „doar într-un singur an, doar la un singur capitol (operațiuni de montaj și remonta) valoarea operațiilor pentru care nu există documentație din care se reuie dacă ele s-au executate în realitate este de 115.241 lei“.

(Am citat din articol). În plus, vă mai informăm că în anul anul 1968 (din păcate, noi nu avem date mai proaspete, dar există organe care le pot furniza la cerere), grupul 4 a raportat în fals 96.073 lei (doar în trei trimestre), grupul 6 a raportat în fals 80.748 lei (doar în două trimestre) iar grupul 1 — 43.133 lei.

Articolul nostru cerea „deschiderea unei anchete penale care să analizeze întreaga activitate a I.C.R.-5, sub toate aspectele“. Inspectorii Miliției municipiului București ne-a comunicat că cercetările sînt în curs.

Pînă atînci, ne exprimăm doar regretul că sîntem puși în situația de a scrie articole ca cel de față.

Georgeta-Radu CHIROVICI

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

...O casă elegantă în plin centrul Capitalei. Într-o încăpere ale cărei mobilier scump, ale cărei covorașe de preț și accesorii „decorative” (un fel de brici-bruc de zăpezii, bibelouri, frigider ZIL, televizor „Cosmos 3” etc.) vădese hotărât, nu rafinament și nici măcar bun gust, ci mai curând o aglomerare de „investiții sigure” se găsește, pentru o convorbire cu reporterul, două persoane fără nici o ocupație precisă, care duc însă o trenă de viață anevoie de imaginat decît pe baza unor cîștiguri necurate.

Să-i prezentăm pe rînd. În primul rînd, gazda: Irina Selestenco, femeie de 46 de ani, înaltă, volnică, clocoțind de energie. Nu are nici o dată vreo meserie, n-a îndeplinit vreo muncă productivă, în schimb a pîșit de cîteva ori în ultimii ani pragul penitenciarelor pentru o gamă destul de largă și variată de încălcări ale legii. Ultima condamnare și-a ispășit-o pentru specula cu obiecte achiziționate în dese-l „voiajuri turistice” peste hotare (într-un an și jumătate a fost plecată de cîteva ori în diferite „excursii”). Pentru completarea portretului moral menționăm că a fost de patru sau cinci ori măritată. Afisează un lux adesea sfidător, organizează mese de o rară opulență, terminate, nu o dată, prin chiohanuri de poimînă, și este dese văzută în cele mai elegante localuri din Capitală. Unor persoane le-a declarat intenția de a deschide un magazin particular, iar altele de a cucupăra... fermă între Băneasa și Buftea, de unde va scoate cîștiguri de sute de mii de lei. De unde își procură „milioanele de subzistență” pentru un asemenea „nivel de trai” și, mai ales, pentru plaurile unor afaceri de atare anvergură?

— Trăiesc din vânzarea brumet de lucruri pe care le mai am... (?) Uite, chiar azi am dat un anunt la „Mica publicitate” că îmi vînd televizorul și rochiile...

Era la cîteva zile după publicarea legii privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice neobîndite în mod licit, și Irina Selestenco se ci grăbise — printro manevră pe care o credea abilă — să-și fabrice un „alibi”: anuntul la „Mica publicitate”. Jălnică încercare de a justifica ceea ce nu poate fi, în mod rezonabil, justificat! Am mai întrebato de ce nu s-a străduit, în toți acești ani, să-și cîștige traul în mod onest.

— M-am gîndit și eu că ar fi cazul dar n-am găsit pînă acum ceva convenabil (?) Și, pe urmă, n-am studiat. Acum sînt în așteptare: mi-a promis cineva că la toamnă îmi înțeleg o cooperativă pentru fabricat capsule de autofos și că mă angajează acolo. Zicea că o să cîștigăm bine...

Unde se află enigmatica sursă de venituri care i-a permis acestei femei atita vreme să trăiască pe picior mare?

Un alt personaj din aceeași galerie: Nicolae Mihalcea, înfînt în casa Irinei Selestenco, unde locuiește de cîteva ani (fără buletin de Capitală și nici măcar viză de flotant), de cînd și-a încheiat sorocul ultimei condamnări penale. E un om ceva mai în vîrstă. Se îmbracă scump, nu frecventează decît restaurantele de lux. Cum își petrece timpul? Greu de spus. A fost de cîteva ori surprins participînd la niște tranzacții destul de tenebroase legate de mijlociura unor vînzări-cumpărări de imobile și terenuri. La întrebarea privind sursele veniturilor sale, ne-a răspuns la început cu seninătate:

— Primesc o pensie lunară de două sute de lei! (Adică alita cît cheltuieste, unsoari, pentru o singură masă cu „amicii” și „amicile” la „Athenee Palace” sau „Lido”...)

— Și, totuși, e greu de crezut că modul dumneavoastră de trai se susține numai prin această sumă...

— Recunosc că mă mai ocup din cînd în cînd și cu mistia de case... (apoi, precipitat, pentru a nu ne imagina, doamne fereste, altceva) Dar vă asigur că numai între hotarele permise de lege!

În ochii lui Nicolae Mihalcea, „legea” are contururi foarte labile, „adaptîndu-se” după propriile sale interese. Și Mihalcea are vrea să „încadreze”, dar numai în Capitală și, firește, pe un loc bine plătit.

Locuiește de o bună bucată de vreme în aceeași cameră cu Irina Selestenco și cu Nicolae Mihalcea și un tânăr fără căpăli: în general, promiscuitatea în care sălălușe locuială aceste personaje a stîrnit nu o dată fireasca indignare a vecinilor.

...Personaje reale, indivizi care întrețin, prin atitudinile lor de față, ficțiunea periculoasă a așa-zisei „onorabilități”, în spatele căreia însă se ascunde o existență testată din expediții, din activități dubioase.

— Ne-a bucurat în adîncul sufletului fermitatea cu care partidul nostru a inițiat o serie de măsuri menite să stîrpească parazitismul, măsuri pe temeiul cărora vor fi luați de guler și trasi la răspundere toți cei care înțeleg să sîdize norme moralei noastre, să trăiască după „principiul”: „efort cit mai puțin și

știncios la serviciu, semnez condica, stau opt ore, iscălesc apoi din nou condica, ce vî pasă cît cîștig, de unde am „Opel Rekord”, mobilă stil, televizor ultimul rîcnet, cu ce bani mi-am cumpărat casă, din ce izvoare de venituri fac cheful?”

— Prin însăși esența ei, prin morală care îi intruchipează idealurile, societatea noastră și-a cucerit nu numai dreptul, dar și datorită să pună asemenea întrebări și să ceară răspunsuri limpezi, exacte la ele — este de părere prof. univ. N. CONSTANTINESCU de la Institutul agronomic București. Ea are nu numai dreptul, dar și datorită de a-și apăra organismul sănătos de parazitii, deoarece aceștia sînt purtătorii celor mai nocive infecții etice: trîndăvia, lăfăiala fără muncă. Se poate oare accepta ultralibera

dintr-un bloc ce va fi construit în plin centrul Capitalei, pe Bd. Gheorghiu-Dej lângă Operă.

La început s-a mirat și chiar s-a revoltat că-l pot pune asemenea intrabări. Pe urmă a încercat să înpropoșeze unele explicații: precum că dinul, fiind bolnav de ficat, nu consumă, chipurile, băuturi spirtoase și, deci, face economii formidabile. Văzînd că această justificare nu rezolvă nici la cea mai sumară analiză (i-am făcut socoteala că, chiar dacă n-ar fi cheltuit nici un ban pe mîncare și băutură, numai îmbrăcămintea și podobeale sale vestimentare — era îmbrăcat elegant, pe deget îl scolpea un inel gros de aur, la mînă purta un ceas de argint de aur) — depășeau cu mult echivalența posibilă în bunuri a salariului său, dar încă să mai facă și economii!), mi-a replicat că l-au ajutat cu o sumă importantă părinții. Pînă la urmă însă m-am lămîrit că tatăl său are de cîteva ani drept unic venit o pensie de... 500 lei, din care e de presupus că se întretin cei doi bătrîni.

În legătură însă cu „abstinența” și „modestia” traulului pe care îl duce Ion Nicolae, vecinul său de stradă nu sînt de aceeași părere: unii dintre ei ne-au relatat despre cheful la care respectivul a fost nu maritor pasiv, ci erot activ. Ca să nu mai vorbim de faptul că un frate al lui Ion Nicolae, practicînd aceeași meserie și locuînd sub același acoperîmînt cu acesta, și-a achiziționat nu de mult un „Flat 1300”.

Sau cum ar putea explica ospătarul Gheorghe Petronio de la „Gambrinus” (al cărui cîștig mediu lunar pe anul trecut și primele 4 luni ale acestui an n-a depășit 1150 lei) cel 103.000 lei pe care l-a depus la Oficiul pentru construirea locuințelor — sumă reprezentînd costul integral al unui apartament situat tot într-un bloc central? Mai ales avînd în vedere că din salariul său (chiar dacă luăm în considerație și remiza) întretine o soție și doi copii?

Numerosi cetățeni cu care am stat de vorbă — oameni ce trăiesc de pe urma muncii lor pline de abnegație în diverse sectoare ale construcției socialiste — ne-au declarat cu revoltă că se sînt sfidat de cei ce cheltuesc mai mult decît le permite cîștigarea onestă a mijloacelor de trai. Pe spinarea cui se lăfăie huzurul fără muncă, dacă nu pe a celor ce duc o existență pe măsura posibilităților oferite de propria lor contribuție la avuția obștească?

Esența umană a omului este munca, creația de bunuri materiale și spirituale. Unii uită însă că munca îl făurește în continuare pe om, mai ales munca liberă, închinată societății, prosperității patriei, specifică socialismului.

Victor BIRLADEANU

„Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

— La ce categorii vă gîndiți?

— Bunăoară, la cei care, după ce au învățat meserie în uzina noastră, după ce au dobîndit o calificare destul de bună (operator chimist, de pildă), își fac un obiect din a părăsi întreprinderea cînd tie-i lumea mai dragă, cînd se cere îndeplinții cutare sau cutare sarcină de plan cu mai mult urgență, ca să alege după cîștiguri ușoare. Iată, în ultimile două luni, doi operatori de-ai noștri Alexandru Milosescu și Adrian Naum, unul de categoria la 8-a și celălalt de a 6-a (deci destul de bine salariați), au plecat din uzină să se facă... mandatar la o plăcintărie. Altul, Andrei Darmina, și-a deschis o tarabă cu „loz în plîc”, iar pe unii — Ion Mărculescu, Victor Balca, Gheorghe Cogut — îl puteti înțeli adesea chiar în fata uzinei, aici în gura Oborului, ocupîndu-se cu negustoria de zarzavaturi. Ba unii dintre ei mai și vin toamna, după terminarea „sezonului”, ca să se reangajeze. Oare numai uzina avea obligația să-i ca-llifice, iar ei nu au nici o obligație față de colectiv? Cred că ar trebui găsite mijloace legale pentru a combate și această gonă nesăbuită și „banal rapid și ușor”!

De-a lungul investigației noastre ne-am lăbit și de insolența „parazitului cu acoperire”: „Vin con-

— Cîștig cit mai mult” — ne spune tehnicianul MIRCEA MUȘUROAIE, de la Uzina de prelucrare a maselor plastice București. Prin prezența lor ei compromit — mai ales în ochii unor tineri, nu îndajuns de cîștig — înțelesul — însăși idealul nostru etic, scara de valori autentice pe care se sprijină edificiul nostru social. „Dacă se poate trăi, și încă foarte bine, fără muncă sau cu muncă puțină, îl doi operatori de cîte unul — de cîte mai odată cu tot felul de probleme, să-și ridici calificarea, să înzi spre o pregătire superioară... Indivizii despre care amintiteți — și de care m-am ciocnit și eu unsoari — sînt, cum s-ar spune, „paraziții de tip manifest”, aproape prototipuri. Există însă și altele de specimene, mai „complexe” să le zicem.

Chirurgia constituie una dintre cele mai vechi ramuri ale științei. Încă în antichitate se practica intervenții chirurgicale atât de complicate ca trepanările; acum vreo 2800 de ani, a fost scris în Egipt primul tratat de chirurgie din lume, cunoscut ca „păpirusul Edwin Smith”; în Iliada, Homer descrie îndemnarea chirurgilor egeci.

Pe baza vertiginosei dezvoltări de ansamblu a științelor, a progreselor

unei șir de discipline apropiate, cât și ale tehnicii moderne, chirurgia cunoaște în ultimele decenii un avânt extraordinar. Realizări din cele mai spectaculoase rețin atenția generală — practicate cu emoție de noi generații de omul, ale cunoașterii și posibilității de acțiune umane.

În pagina de față, publicăm opiniile unor chirurghi de largă reputație internațională despre posibilitățile și perspectivele chirurgiei de azi.

Ancheta internațională a „Sciintei”

NOILE ORIZONTURI ALE CHIRURGIEI

Perspectiva contradictorie a bisturiului

Prof. dr. Feodor Grigorievici UGLOV
membru al Academiei de Științe Medicale din U.R.S.S., laureat al premiului Lenin

Chirurgia a progresat atât de pasii mari și reușite astăzi atât operații de conservare cât și de înlocuire, în general efectuarea mai din timp a operației evitând stări de invaliditate accentuată. Aceasta este și un rezultat al concursului convergent al mai multor discipline de cercetare științifică. Astăzi, chirurgul are în preajma sa numeroși specialiști — de la ingineri electronici la chimiști pricepuți — care contribuie la stabilirea unui diagnostic precis și corect, cit mai precoce. Intervenția chirurgicală făcută în acest stadiu poate duce la vindecări definitive, în timp ce a minimele operații ar face să apară stări de invaliditate care nu se mai pot corecta.

În adevărat că există încă unele stări inoperabile. Când primim scrisori de la pacienți care se află în asemenea situații, le răspundem: „Actualmente nu putem să facem astfel de operații — scrieți-ne din nou peste un an sau doi”. Într-adevăr, experții ne-arătat că operații care cu doi ani în urmă erau socotite a fi imposibile, astăzi se efectuează cu succes.

Tendințele actuale pot fi rezumate în câteva cuvinte: intervenție precoce, delicată, fără durere și fără a lăsa invaliditate.

Să luăm, de exemplu, domeniul chirurgiei pulmonare. Azi putem trata abcesul pulmonar injectând un antibiotic direct în țesutul pulmonar, evitând unei operații. În cazurile dificile — gangrene, abcesul

acut în pneumonie — se introduce un cateter în artera pulmonară și se administrează prin el, în mod continuu, picătură cu picătură, timp de 3-4 săptămâni, medicamentele necesare: antibiotice, vitamine, anticoagulante etc. Se pot salva astfel pacienții care în trecut nu puteau fi ajutați.

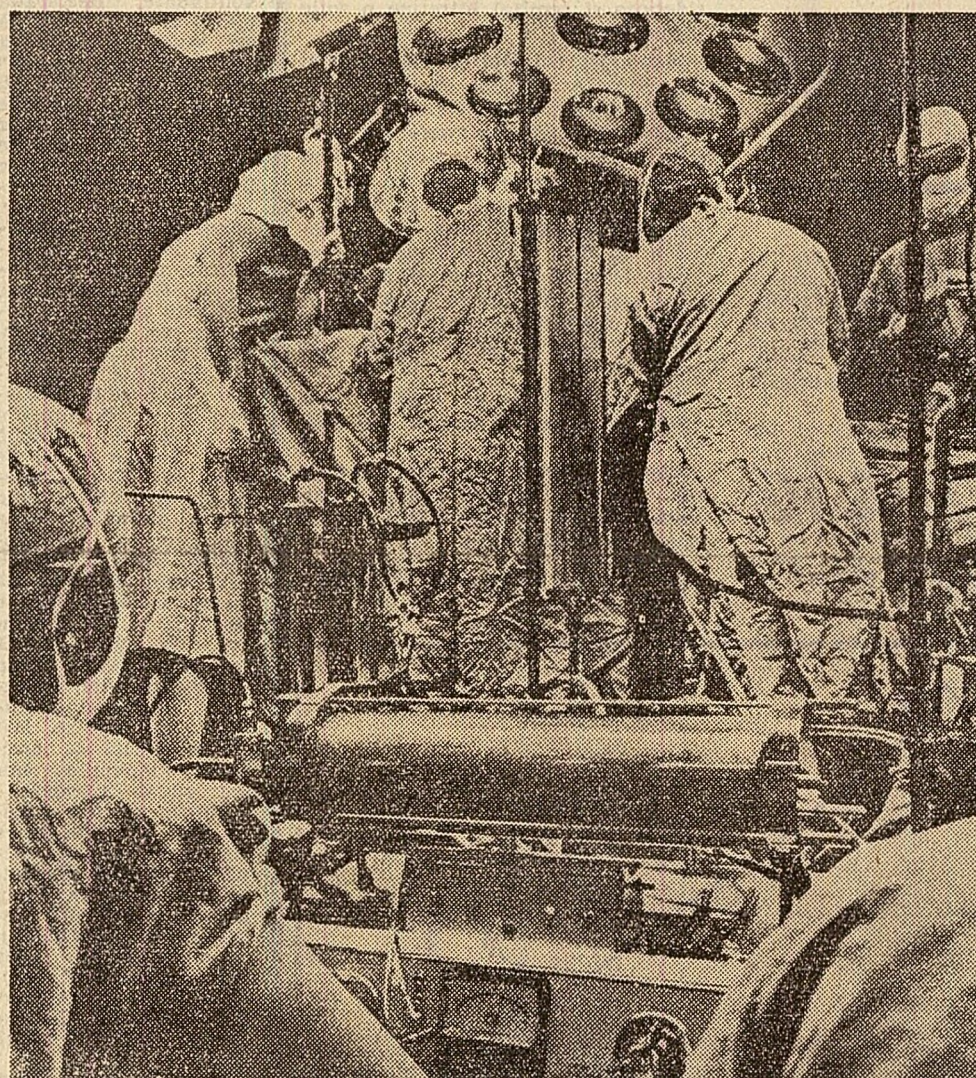
O altă realizare, pe care o considerăm printre cele mai importante din ultimii ani, este tratamentul astmului bronșic. La baza acestei boli se află adesea un proces inflamator localizat la bronhii. Cu ajutorul bronhofrației se poate preciza porțiunea bolnavă, vinovată de turburările grave de respirație ce caracterizează această afecțiune. Chirurgul intervine și scoate din plămâni zona respectivă, cu alte cuvinte, focarul care joacă și un rol de factor irritativ. Se elimină cauza bolii, a stării alergice, iar pacientul se însănătoșește. Porțiunea de plămân rezecată este foarte redusă, iar acest lucru poate munci normal, se poate bucura de viață, fără nici o invaliditate. După cum se vede, chirurgia inițială azi încă o boală renumită ca greu vindecabilă.

Pe de altă parte, datorită progreselor uriașe în domeniul mijloacelor tehnice puse la dispoziția medicului, au devenit posibile grefele pulmonare. În instituțiile noastre — ca și în alte părți — se fac cercetări active în acest domeniu. Există însă o dificultate: în timp ce bronhiile, arterele și venele pulmonare pot fi cusute bine, la arterele

bronhiale — care hrănesc bronhiile — sutura se prinde mai greu. De asemenea, în cazul transplantelor de plămân, trebuie să se țină seama de faptul că plămânul nou, transplantat, nu-și recapătă funcția completă decât învelit cu învelul, unsoară abia după luni de zile. De aceea, este esențial ca, atunci când se fac astfel de operații, să se păstreze suficient țesut pulmonar propriu la pacient, pentru a-i asigura supraviețuirea în perioada când plămânul transplantat nu e încă în stare să funcționeze normal. Puțin câte puțin, transplantul va începe să funcționeze și, din invalid, pacientul va deveni din nou un om în stare să activeze normal. Deocamdată, s-au făcut experimente numai pe animale, pe ciini. Cred însă că foarte curând astfel de se vor face și la om. Se va folosi tot plămân uman, provenit, de pildă, de la pacienți care au decedat în diferite împrejurări. În asemenea cazuri, nu se pun probleme grave de natură morală și juridică, cum e stabilirea exactă a momentului morții, care se ridică în cazul grefei cardiace.

Vizorul chirurgical îi văd în două direcții, aparent opuse între ele: pe de o parte, poate paradoxal, prin evitarea de operații datorită unui diagnostic precoce. Pe de altă, dacă totuși e nevoie de intervenție chirurgicală, prin efectuarea de operații radicale, care să substituie în proporții mari sau în întregime organul bolnav.

MODERNE

Tehnica modernă amplifică imens posibilitățile chirurgului

„Repararea” arterelor inimii

Prof. dr. H. Geoffrey WOOLER
șeful secției de chirurgie toracică de la Universitatea din Leeds (Anglia)

Oamenii au reușit să transplanteze inima de om — care presupune un „donator” decedat — dar nu au izbucnit să construiască — deocamdată — o inimă artificială care să funcționeze în mod satisfăcător. Și dacă recurgerea la folosirea inimii altui om este legată de atâtea dificultăți, în schimb chirurgia folosesc mult mai frecvent „reparații” cu țesuturi vii. Grefarea valvulelor cardiace de la un om la altul (sau de la un animal tânăr la om) a devenit astfel o metodă acceptată pentru înlocuirea valvulelor cardiace bolnave, ca și transplantarea unei inimii întregi.

Să ne explicăm. Maladia arterelor coronare nu cunoaște încă o profilaxie eficientă. Prin măsuri operatorii însă, prin intervenția denumită „trombendarterectomie”, s-ar putea fâlnțura pielea în circulația singului ivită în arterele coronare și mușchii cardiaci ar primi din nou singele oxigenate care-i întreține viața. Astfel de operații au și fost încercate ca de om, în S.U.A. În alte părți, ele sînt în studiu experimental, pe animale, după când la bune rezultate. În momentul în care o asemenea intervenție chirurgicală va fi perfect pusă la punct, nenumărați oameni, alminteri condamnați, vor putea să-și revă viețuie. Dacă chirurgia cardiacă va progresa tot atât de repede și în următorii zece ani, durata vieții ar putea crește într-adevăr, încât am putea spune că oamenii vor fi pe cale de a deveni „aproape” nemuritori!

În ceea ce privește ficatul, organ atât de fin și complex, esențial pentru viață, se poate afirma că transplantarea sa este una din cele mai dificile operații. Într-adevăr, este vorba de un organ care este în mod constant aprins de viață în ficatul transplantat, care, altfel, „moare” imediat în timpul actului chirurgical, constituie încă o problemă dificilă. Totuși, convingerea mea este că dificultățile vor fi învinse și că grefa de ficat va deveni relativ larg aplicabilă. Ca donatori, se vor folosi ficat accidentat mortal, în primărie, maimuțe care sînt mai apropiate de om din punct de vedere genetic. S-a început chiar, pe

Piese de schimb pentru organismul uman

Prof. dr. docent I. TURAI
membru corespondent al Academiei

Înlocuirea organelor este încă la început, dar problemele legate de recoltarea, conservarea și transplantarea de țesuturi pro-

cup multe laboratoare de chirurgie experimentală de la noi din țară, în special cele de la spitalul Panduri, de la spitalul Fundeni, spi-

tal de chirurgie toracică, Spitalul de urgență al municipiului București, Institutul de Medicină Tg. Mureș. Au fost obținute u-

nele succese reale, deocamdată în chirurgia experimentală înlocuirea unor articulații mari, de exemplu cea coxofemurală. În țara noastră, s-au efectuat peste 120 de asemenea operații de înlocuire a articulațiilor naturale accidentale, prin articulații artificiale.

Acolo, însă, unde înlocuirea organelor nu este posibilă, se recurge astăzi tot mai frecvent la utilizarea de aparate propriu zise, care îndeplinesc diverse funcții ale sistemelor sau organelor respective. Astfel un aparat de mare importanță, o capodoperă a tehnicii miniaturale, este așa-numitul „pacemaker” (ordonator de ritm) transzorizat. Micul aparat este introdus, printr-o operație relativ ușoară, la bolnavii organismului, funcțiile vitale, în primul rând, ca rezultat, incul este nevoit să „asculte” de impulsurile transmise de aparat, care-i regulează activitatea.

La noi în țară, astfel de operații au fost efectuate la spitalul Fundeni, unde s-au înlocuit valvulele mitrale insuficiente cu valvule din material plastic (tip Starr), până acum în 30 de cazuri.

În folosirea de articulații artificiale din diferite materiale, putem avea pretenția de a fi printre pionierii

utilizării acestui tehnic. În ultimul timp, s-a încercat chiar înlocuirea unor articulații mari, de exemplu cea coxofemurală. În țara noastră, s-au efectuat peste 120 de asemenea operații de înlocuire a articulațiilor naturale accidentale, prin articulații artificiale.

Acolo, însă, unde înlocuirea organelor nu este posibilă, se recurge astăzi tot mai frecvent la utilizarea de aparate propriu zise, care îndeplinesc diverse funcții ale sistemelor sau organelor respective. Astfel un aparat de mare importanță, o capodoperă a tehnicii miniaturale, este așa-numitul „pacemaker” (ordonator de ritm) transzorizat. Micul aparat este introdus, printr-o operație relativ ușoară, la bolnavii organismului, funcțiile vitale, în primul rând, ca rezultat, incul este nevoit să „asculte” de impulsurile transmise de aparat, care-i regulează activitatea.

La noi în țară, astfel de operații au fost efectuate la spitalul Fundeni, unde s-au înlocuit valvulele mitrale insuficiente cu valvule din material plastic (tip Starr), până acum în 30 de cazuri.

În folosirea de articulații artificiale din diferite materiale, putem avea pretenția de a fi printre pionierii

țara noastră se găsește astăzi în funcție 6 aparate pentru epurarea renală, de care au beneficiat până în prezent peste 1000 de bolnavi. Recent, presa de specialitate a relatat că s-a construit un nou rinichi artificial, de dimensiuni foarte reduse, care poate fi montat, permanent sau temporar, pe... antebraț.

O altă realizare importantă a chirurgiei moderne este dezvoltarea terapiei intensive în alte cuvinte, a reanimării. Introducerea ei în practica generală a permis abordarea unor stări patologice, socotite până de mult ca deznădejte, care au devenit vindecabile. Ea a vădit rezultate spectaculoase mai ales în cazul unor accidente cind, din cauza politraumatizării organismului, funcțiile vitale (respirație, circulația sângelui etc.) sînt grav perturbate.

În țara noastră, pe lângă spitalele județene există o serie de centre terapeutice, conduse de medici specialiști, care dispune de aparatură necesară, de mare precizie. Utilizarea ei a făcut ca numărul celor salvati și tratați să crească în mod impresionant. Numai în traumatismele toracice cu insuficiență respiratorie, mortalitatea a scăzut de la 8 la 5 în trecut, la 1,4 la sută.

Mină în mină cu medicina și chirurgia, tehnica modernă contribuie la prelungirea vieții. În

Pătrunzind în adîncul materiei nervoase

Prof. doctor docent C. ARSENI

Dezvoltarea multilaterală a tehnicilor moderne de investigație cu ajutorul metodelor electrofizice, radiologice, radiotelegrafice, ultrasonice etc. a furnizat neurochirurgului prețioase și precise elemente de informație, apte de a pune în evidență, în stadiile celei mai precoce, diversele afecțiuni ale sistemului nervos central și ale învelșurilor sale. Paralel, s-au perfecționat și amplificat și posibilitățile de intervenție terapeutică, — de exemplu înlocuirea cerebelului sau controlul corticografic sau intervențiile stereotactice. În primul caz, se determină chiar în cursul operației zonele de scoarță cerebrală cu activitate alterată, care trebuie excizate; în cel de-al doilea, se acționează în doza necesară în funcționarea creierului cu ajutorul unor sonde speciale dirijate radiologic, într-o serie de afecțiuni ale structurilor profunde ale creierului, fără a se sacrifica părți importante din acest organ cu o arhitectură atât de complexă și cu o structură atât de fină.

Gratie existentei la ora actuală a unor posibilități de investigație sensibilă și precisă, aplicabilă și intraoperator, neurochirurgia a putut să depășească cadrul strict anatomic, de extrapare a focarelor unor procese patologice, gata constituie, și să treacă la abordarea laturilor funcționale. Chirurgul caută astfel să precizeze intraoperator calitatea funcțională a țesuturilor pe care se intervine, cum se întâmplă la epilepsiile focalizate sau spasmul de torsione etc.) în unele procese psihice, sau în unele cazuri, în chirurgia durerii.

Metodele noi de terapie funcțională neurochirurgicală nu se limitează numai la domeniul afecțiunilor craniocerebrale și la unele afecțiuni vertebro-medulare. Introducerea în practica neurochirurgicală a unor metode ortopedice, de consolidare a coloanei vertebrale sau de înlocuire a unor porțiuni din coloană, în procese localizate la elementele osoase, deschide o nouă perspectivă de ameliorare a situației acestor bolnavi.

Viitorul auxiliar al chirurgului — ordinatorul

Prof. dr. Parigide STEFANINI
director al Clinicii chirurgicale Nr. 2 a Universității din Roma

Pînă acum vreo zece ani, chirurgul era considerat doar un „tehnician”. Astăzi, el trebuie să cunoască în amănunt procesele ce au loc în organism în cursul maladiilor, compunându-și viziunea anatomică cu una fiziopatologică. Acesta principal nu mai cade pe eliminarea definitivă a unor porțiuni din organe și țesuturi, ci pe o chirurgie corectivă și de înlocuire.

Plan mondial, să se organizeze centrul de primotratament, în care maimuțele sînt studiate din acest punct de vedere. Un astfel de centru există și la Torino. Cred că „reabilitarea” în scurtă vreme și problema imunologică. Acestul principal nu mai cade pe eliminarea definitivă a unor porțiuni din organe și țesuturi, ci pe o chirurgie corectivă și de înlocuire.

Plan mondial, să se organizeze centrul de primotratament, în care maimuțele sînt studiate din acest punct de vedere. Un astfel de centru există și la Torino. Cred că „reabilitarea” în scurtă vreme și problema imunologică. Acestul principal nu mai cade pe eliminarea definitivă a unor porțiuni din organe și țesuturi, ci pe o chirurgie corectivă și de înlocuire.

În prezent, experiența clinică cea mai extinsă o avem în legătură cu grefele de rinichi, care la ora actuală au ajuns să se facă practic destul de curent. Se recurge mai rar la homeo-grefe — de la om la om — și mai frecvent la heterogrefe — de la animale mai mici primite (babuin, cimpanzeu) la om. (Eu însumi am efectuat o heterogrefă de rinichi în anul 1966). Numărul de operații de transplantare de rinichi la om este și cel mai ridicat — peste 2000.

Se sustine de către unii, că această primivă, că specialitatea este cînd în asigură să aducă o contribuție mai mare decît un aparat, fie el și electronic, în sfera acestei afirmații. Dacă factorii individuali ai bolnavului să analizăm puțin această problemă. Ce este factorul individual? Un bun specialist în medicina și chirurgie, datorită experienței sale înalțate și cunoștințelor sale, aplică cu mult discernămint, de la caz la caz, tratamente individualizate, face operații adecvate, pune diagnostic corect. Dar toate aceste date, respectiv — cea mai bună, cea mai valoroasă experiență, pot fi înmagazinate în memoria unui ordinator, care le judecă după caz, și nu uităm că astăzi un examen complet al unui pacient cuprinde zece de analize — uneori pînă la 80 sau 100 de date. Dar dacă le primim în conexiunea cu diferite reacții individualizate ale organismului față de substanțele medicamentose, față de acțiunea diferitelor factori fizici? Răspunde un volum de date atât de complex, încît se poate spune, în cel mai bun caz, că este greu de găsit creierul uman care să dea poartă constituie încă o problemă dificilă. Totuși, convingerea mea este că dificultățile vor fi învinse și că grefa de ficat va deveni relativ larg aplicabilă.

Plan mondial, să se organizeze centrul de primotratament, în care maimuțele sînt studiate din acest punct de vedere. Un astfel de centru există și la Torino. Cred că „reabilitarea” în scurtă vreme și problema imunologică. Acestul principal nu mai cade pe eliminarea definitivă a unor porțiuni din organe și țesuturi, ci pe o chirurgie corectivă și de înlocuire.

În prezent, experiența clinică cea mai extinsă o avem în legătură cu grefele de rinichi, care la ora actuală au ajuns să se facă practic destul de curent. Se recurge mai rar la homeo-grefe — de la om la om — și mai frecvent la heterogrefe — de la animale mai mici primite (babuin, cimpanzeu) la om. (Eu însumi am efectuat o heterogrefă de rinichi în anul 1966). Numărul de operații de transplantare de rinichi la om este și cel mai ridicat — peste 2000.

Se sustine de către unii, că această primivă, că specialitatea este cînd în asigură să aducă o contribuție mai mare decît un aparat, fie el și electronic, în sfera acestei afirmații. Dacă factorii individuali ai bolnavului să analizăm puțin această problemă. Ce este factorul individual? Un bun specialist în medicina și chirurgie, datorită experienței sale înalțate și cunoștințelor sale, aplică cu mult discernămint, de la caz la caz, tratamente individualizate, face operații adecvate, pune diagnostic corect. Dar toate aceste date, respectiv — cea mai bună, cea mai valoroasă experiență, pot fi înmagazinate în memoria unui ordinator, care le judecă după caz, și nu uităm că astăzi un examen complet al unui pacient cuprinde zece de analize — uneori pînă la 80 sau 100 de date. Dar dacă le primim în conexiunea cu diferite reacții individualizate ale organismului față de substanțele medicamentose, față de acțiunea diferitelor factori fizici? Răspunde un volum de date atât de complex, încît se poate spune, în cel mai bun caz, că este greu de găsit creierul uman care să dea poartă constituie încă o problemă dificilă. Totuși, convingerea mea este că dificultățile vor fi învinse și că grefa de ficat va deveni relativ larg aplicabilă.

Plan mondial, să se organizeze centrul de primotratament, în care maimuțele sînt studiate din acest punct de vedere. Un astfel de centru există și la Torino. Cred că „reabilitarea” în scurtă vreme și problema imunologică. Acestul principal nu mai cade pe eliminarea definitivă a unor porțiuni din organe și țesuturi, ci pe o chirurgie corectivă și de înlocuire.

Anchetă realizată de dr. Leonid PETRESCU

VIZITA MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL R.S. CEHOSLOVACE, JIRI HAJEK Convorbiri oficiale

Marți dimineața, la Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România, au început convorbirile oficiale între Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al României, și Jiri Hajek, ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovacie...

Marți dimineața, ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovacie, Jiri Hajek a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Dejun oferit de ministrul afacerilor externe român

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, cu soția, au oferit marți în saloanele restaurantului Athénée Palace, un dejun în onoarea ministrului afacerilor externe al R.S. Cehoslovacie, Jiri Hajek, și a soției sale.

Au luat parte acad. Horia Hulubei, președintele Comitetului pentru energie nucleară de pe lângă Consiliul de Miniștri, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Obradovic, ambasadorul României la Praga și alte persoane oficiale române.

Au participat Karel Komarek, însoțitorul lui Hajek, și guvernul Republicii Socialiste Cehoslovacie, dar o înaltă apreciere a acestei mărturii de prietenie.

După ce a felicitat pe ministrul afacerilor externe al României, pentru felul cum și-a desfășurat activitatea în calitate de membru al Comitetului General al O.N.U., pentru autoritatea pe care și-a câștigat-o ca președinte al Adunării Generale, vorbitorul a spus:

Am venit în România cu sentimentul că într-adevăr venim la prieteni foarte buni. Aceasta are loc în perioada în care popoarele Cehoslovaciei trec printr-un proces foarte important de renaștere a evoluției de până acum, a evoluției lor socialiste. Apreciez foarte mult înțelegerea părții române, a guvernului român și a poporului român, înțelegerea pe care a dovedit-o în ceea ce privește situația noastră și felul în care ne rezolvăm problemele noastre.

Noi toți avem, de asemenea, un mare respect față de felul în care poporul român și rezolvă problemele sale economice, față de metodele de aplicare a marxism-leninismului, conform cu condițiile sale proprii.

Exprimînd acordul total cu poziția României în problemele internaționale, în fațașă de tovarășul Corneliu Mănescu, vorbitorul a spus: Nu vedem în dezvoltarea noastră și creșterea, în domeniile politice, economice, culturale a țării dv., un îndemn ca să depunem toate eforturile pentru ca bunele relații dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacie — care decurg nu numai din comunitatea evoluției sociale, dar și din rădăcinile istorice foarte adânci și din înțelegerea profundă a intereselor naționale ale popoarelor noastre — să se adâncească și să se consolideze.

Vă asigur, stimate tovarășe Mănescu, că noi apreciem foarte mult colaborarea cu Republica Socialistă România. Apreciez înțelegerea noastră de la București ca o contribuție la întărirea acestor relații, la dezvoltarea lor, în avantajul ambelor noastre țări socialiste și al popoarelor lor, ca o contribuție pozitivă la securitatea europeană și pacea mondială.

În încheiere, ministrul Jiri Hajek a toastat pentru prosperitatea poporului român, pentru înflorirea și dezvoltarea României socialiste, în sănătatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășului Ion Gheorghe Maurer, a ministrului afacerilor externe al României și a soției sale, în sănătatea tuturor celor prezenți.

Exprimîndu-și convingerea că schimbările de păreri cu ministrul afacerilor externe cehoslovac vor contribui la întărirea prieteniei și colaborării frățești româno-cehoslovace, tovarășul Corneliu Mănescu a toastat pentru întărirea

ambasadorul României la Praga, George Marin și Vasile Ileaș, directori în M.A.E.

Din partea cehoslovacă la convorbiri au luat parte Karel Komarek, însoțitorul lui Hajek, și guvernul Republicii Socialiste Cehoslovacie, dar o înaltă apreciere a acestei mărturii de prietenie.

După ce a felicitat pe ministrul afacerilor externe al României, pentru felul cum și-a desfășurat activitatea în calitate de membru al Comitetului General al O.N.U., pentru autoritatea pe care și-a câștigat-o ca președinte al Adunării Generale, vorbitorul a spus:

Am venit în România cu sentimentul că într-adevăr venim la prieteni foarte buni. Aceasta are loc în perioada în care popoarele Cehoslovaciei trec printr-un proces foarte important de renaștere a evoluției de până acum, a evoluției lor socialiste. Apreciez foarte mult înțelegerea părții române, a guvernului român și a poporului român, înțelegerea pe care a dovedit-o în ceea ce privește situația noastră și felul în care ne rezolvăm problemele noastre.

Noi toți avem, de asemenea, un mare respect față de felul în care poporul român și rezolvă problemele sale economice, față de metodele de aplicare a marxism-leninismului, conform cu condițiile sale proprii.

Exprimînd acordul total cu poziția României în problemele internaționale, în fațașă de tovarășul Corneliu Mănescu, vorbitorul a spus: Nu vedem în dezvoltarea noastră și creșterea, în domeniile politice, economice, culturale a țării dv., un îndemn ca să depunem toate eforturile pentru ca bunele relații dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacie — care decurg nu numai din comunitatea evoluției sociale, dar și din rădăcinile istorice foarte adânci și din înțelegerea profundă a intereselor naționale ale popoarelor noastre — să se adâncească și să se consolideze.

Vă asigur, stimate tovarășe Mănescu, că noi apreciem foarte mult colaborarea cu Republica Socialistă România. Apreciez înțelegerea noastră de la București ca o contribuție la întărirea acestor relații, la dezvoltarea lor, în avantajul ambelor noastre țări socialiste și al popoarelor lor, ca o contribuție pozitivă la securitatea europeană și pacea mondială.

În încheiere, ministrul Jiri Hajek a toastat pentru prosperitatea poporului român, pentru înflorirea și dezvoltarea României socialiste, în sănătatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășului Ion Gheorghe Maurer, a ministrului afacerilor externe al României și a soției sale, în sănătatea tuturor celor prezenți.

Decret al Consiliului de Stat

Prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Emil Drăgănescu a fost numit în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Plecarea tovarășului Gheorghe Rădulescu la Praga

Marți la amiază a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Praga, tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pentru a participa la întâlnirea, prezidențială celor două părți din Comisia mixtă guvernamentală de colaborare economică și tehnico-stiințifică româno-cehoslovacă.

La plecarea pe aeroportul Băneasa erau prezenți tovarășul Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, miniștrii, membri ai conducerii unor instituții centrale economice, precum și membri ai ambasadei Cehoslovaciei la București.

La sosirea pe aeroportul din Praga, tovarășul Gheorghe Rădulescu a fost întâmpinat de František Hamouz, vicepreședinte al guvernului cehoslovac, și de alte persoane oficiale.

Au fost de față M. Răduceanu, însoțitorul lui Rădulescu, membri ai ambasadei și ai agenției economice române. (Agerpres)

Reintoarcerea de la Belgrad a delegației Consiliului Central al U.G.S.R. condusă de tovarășul Constantin Drăgan

Marți după-amiază, s-a înnoptat în Capitala delegația Consiliului Central al U.G.S.R. condusă de tovarășul Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului Central al U.G.S.R., care, la invitația Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia, a participat la lucrările

celui de-al VI-lea Congres al sindicatelor din această țară.

La sosire, pe aeroportul Băneasa au fost prezenți membri ai conducerii U.G.S.R., precum și Dordje Popovici, însoțitorul delegației ad-interim al Iugoslaviei la București. (Agerpres)

Sosirea în Capitală a unei delegații a Partidului Comunist Brazilian

Marți după-amiază a sosit în Capitală o delegație a Partidului Comunist Brazilian, formată din tovarășii Carlos Silva, membru al C.C. al P.C.B., și Sergio Alves, care, la invitația C.C. al Partidului Comunist Român, face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii Ștefan Voicu, membru al C.C. al P.C.R., și Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

VIZITELE DELEGAȚIEI PARTIDULUI COMUNIST DIN CANADA

În cursul zilei de marți, delegația Partidului Comunist din Canada, condusă de tovarășul Tim Buck, președintele partidului, însoțită de tov. Barbu Zaharescu, membru al C.C. al P.C.R., a vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. Oaspeții

au fost salutați de tov. Nicolae Ciocoiu, directorul muzeului.

În aceeași zi, oaspeții canadieni, însoții de Traian Stănescu, arhitect șef adjunct al municipiului București, au vizitat cartiere noi de locuințe și alte construcții din Capitală.

Prof. dr. DAN BĂDĂRĂU

La 2 iulie 1968 a încetat din viață profesorul dr. docent Dan A. Bădăruș, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România.

Profesorul Dan Bădăruș s-a născut la 6 decembrie 1893, la Iași. După absolvirea liceului, a făcut studii universitare în Franța, unde a obținut titlul de licențiat al Facultăților de drept și filozofie și apoi, la Sorbona, titlul de doctor în filozofie.

Între anii 1926 și 1948 a funcționat în calitate de conferențiar și profesor la Universitatea din Iași, predind logica și istoria filozofiei. Om de vastă cultură și mare erudit, a desfășurat, încă din anii tinereții, pe lângă activitatea didactică, și o bogată activitate de cercetare științifică. Începând din anul 1948 s-a dedicat în exclusivitate muncii de cercetare științifică, activând în cadrul Academiei de Științe și filozofie și, mai târziu, la Centrul de logică, unde a îndeplinit funcția de șef de secție.

Corpul defunctului este depus la Institutul de istorie „N. Iorga” al Academiei Republicii Socialiste România.

Adunarea de doliu va avea loc la Institut, joi 4 iulie a. c., orele 13, iar incinerarea în aceeași zi la Crematoriul „Cenușa”.

Cronica zilei

VIZITA DIRECTORULUI GENERAL AL ORGANIZAȚIEI INTERNAȚIONALE A MUNCII

Directorul general al Organizației Internaționale a Muncii, David Morse, a vizitat marți dimineața Fabrica de confecții și tricotaje București și Fabrica de mașin-unelte și agregate București.

Cu acest prilej, oaspețele s-a interesat de modul cum sînt organizate aceste unități industriale și de condițiile de muncă ale muncitorilor.

După-amiază, David Morse a vizitat Muzeul de Artă, Muzeul Satului și cartiere de locuințe din Capitală.

Ministrul muncii, Petre Blajovic, a oferit un dineu în cinstea directorului general al Organizației Internaționale a Muncii.

DIRECTORUL GENERAL AL F.A.O. A VIZITAT JUDEȚELE BRAȘOV ȘI PRAHOVA

Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.), A. H. Boerma, și reprezentantul F.A.O. pentru Europa, Paul Lamartine Yates, împreună cu grupul de colaboratori cu care se află în vizită în țara noastră, au făcut marți o călătorie în județele Brașov și Prahova. Ei au vizitat stațiunile climatice de pe Valea Prahovei, întreprinderea agricolă de stat sere Ploiești și Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație de la Valea Călugărească.

Marți a părăsit Capitala Ismael Belamin, președintele Camerei libere de comerț din Tripoli, și Abdalla Labbar, președintele Camerei libere de comerț din Benghazi, care, la invitația Camerei de comerț din Republica Socialistă România, a făcut o vizită în țara noastră. Oaspeții au avut întrevederi cu Marcel Popescu, vicepreședinte al Camerei de comerț.

Parlamentarii iranieni în frunte cu Șarif Emami, președintele Senatului, au vizitat marți stațiunile de pe malul Mării Negre.

Delegația a făcut, de asemenea, o vizită la Stațiunea experimentală Murfalat. Președintele Senatului iranian, Șarif Emami, și-a exprimat dorința ca între specialiștii iranieni și iranieni din acest domeniu să aibă loc un schimb de experiență, să se dezvolte relații de colaborare.

În timpul vizitelor, parlamentarii iranieni au fost însoțiiți de Gheorghe Necula, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și prof. univ. Stanciu Stoian, deputat în Marea Adunare Națională. (Agerpres)

Sosirea unor participanți la lucrările reuniunii mixte a Comitetului administrativ de coordonare al O. N. U. și Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului economic și social O. N. U.

În cursul zilei de marți au participat la lucrările reuniunii mixte a Comitetului administrativ de coordonare al O.N.U. și Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului economic și social O.N.U., care vor avea loc între 3 și 5 iulie la București.

Au sosit conducătorii instituțiilor specializate din sistemul O.N.U.: René Maheu, directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (U.N.E.S.C.O.), G. Peissel, directorul Programului alimentar mondial (P.A.M.), Marcolino Candau, directorul general al Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.), Sigvard Eklund, directorul general al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (A.I.E.A.), Mohamad Mili, directorul general al Uniunii Internaționale de Telecomunicații (U.I.T.), David Davies, secretarul general al Organizației Mondiale de Meteorologie (O.M.M.), Michel Rahl, directorul general al Uniunii Postale Universale (U.P.U.), Robert McNamara, președintele Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Pierre-Paul Schweitzer, președintele Fondului Monetar Internațional (F.M.I.), Henry Laboussie, directorul executiv al Fondului O.N.U. pentru copii (U.N.I.C.E.F.), Colin Goad, secretarul general al Organizației Maritime Consultative Interguvernamentale (I.M.C.O.), și Bernard Twigg, secretarul general al Organizației Internaționale pentru Aviația Civilă (O.A.C.I.A.).

De asemenea, au sosit reprezentanții unor organisme O.N.U.: Raul Prebisch, secretarul general al Conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare (U.N.C.T.A.D.), Rajendra Coomaraswamy, directorul pentru probleme externe al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.), Ibrahim Abdelrahman, directorul executiv al Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare industrială

(O.N.U.D.I.), Simeon Adebó, directorul Institutului O.N.U. pentru formarea cadrelor și cercetări (U.N.I.T.A.R.), primul Agha Khan, înaltul comisar al O.N.U. pentru refugiați (U.N.G.R.).

Pentru a participa la lucrările reuniunii mixte de la București, au sosit membrii Biroului Consiliului economic și social al O.N.U.: M. Guerrero (Venezuela), președinte, M. Tarabanov (Bulgaria), B. Billner (Suedia) și A. Danielli (Tanzania), vicepreședinti, precum și delegații țării membre ale Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului.

Din partea Secretariatului O.N.U. au sosit Philippe de Seynes, subsecretar pentru probleme economice și sociale, M. Hill, asistent al secretarului general pentru probleme ale instituțiilor specializate, și alți funcționari superiori ai O.N.U.

La sosirea în Capitală, participanții la reuniunea O.N.U. au fost întâmpinați de reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe și ai altor ministere și instituții centrale.

Erau prezenți șefii de misiuni diplomatice acreditați la București. (Agerpres)

vreamea

Tempul probabil pentru zilele de 4, 5 și 6 iulie în țară: Vreme în general frumoasă. Cerul va fi variabil. Vor cădea averse locale de ploaie. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 21 și 31 de grade, local mai ridicate.

În București: vremea va fi în general frumoasă. Cerul variabil, vînt slab. Temperatura în creștere.

S P O R T

Turneul internațional de tenis de la Wimbledon

LONDRA 2 (Agerpres). — În turneul internațional de tenis de la Wimbledon s-au desfășurat sferurile de finală ale probei de simplu bărbați. Iată rezultatele: Ashe (S.U.A.) — Okker (Olanda) 7-9, 9-7, 9-7, 6-2; Laver (Australia) — Ralston (S.U.A.) 6-3, 6-1, 4-6, 6-2; Graebner (S.U.A.) — Moore (R.S.A.) 6-2, 6-0, 9-7; Roche (Australia) — Buchholz (S.U.A.) 3-6, 7-5, 6-4, 6-4. Iată și câteva rezultate înregistrate în proba de dublu masculin (turul II): Buchholz, Ralston (S.U.A.) — Kummar, Lall (India) 6-4, 6-4, 6-4; Rosewall, Stolle (Australia) — Holecek, Kodes (Cehoslovacia) 6-3, 6-3, 7-5; Gimeno (Spania), Gonzales (S.U.A.) — Drosart, Homberger (Belgia) 6-8, 8-6, 7-5, 15-13; Fletcher (Australia), Santana (Spania) — Davidson, Hoad (Australia) 6-3, 7-5, 4-6, 6-0.

AM ARBITRAT UN PSEUDOMECI DE... 10-0

Simbăta trecută, 29 Iunie, am arbitrat un meci care s-a încheiat cu scorul de 10-0! Ba, trebuie să adaug că am avut echipe vicioase care m-au pus în încercarea punctelor! Așa fi fost 14-0! Un record? Poate... peste noapte, cineva a găsit formula magică determinând înaintașii să tragă mult și bine la poartă, să marcheze goluri după goluri? Sau, poate, Eusebio și contrari să au înfinit vreo echipă năpăstuită și, drept urmare, i-au înscris cite goluri au vrut?

În realitate, răspunsul la întrebările de mai sus este cu totul altul. Nu e vorba de nici un record în materie de eficacitate. E vorba de altceva. Ca martor ocular, mai mult, ca arbitru, declar că am „asistat” la un meci aranjat, la un fapt scandalos certat cu mie în sportiv, cu etica.

Era în joc promovarea în divizia C. Din seria I a campionatului municipiului București urma să se califice primele două clasate. Se disputa ultima etapă, deciziivă. Pentru locul al doilea în serie concursu „Măști-ucite” și „Abatorul”, ambele la egalitate de puncte, ultima avînd însă un golaveraj inferior doar cu un singur gol. Și „Abatorul” înfrîngea pe „Chimia”, chiar pe terenul de casa, învingînd-o cu 10-0 (Pînă atunci, „Chimia” primise în 29 de meciuri, în medie 1,8 goluri de partidă!).

Cunoscînd bine potențialul de joc și de luptă al ambelor formații, mi-am dat seama, cu trecerea timpului, că meciul este pur și simplu trucat. Despre vigoarea ce caracteriza de obicei jocul echipei „Chimia”, nici urmă, deși se pă-

sea pe teren propriu. Cel care arbitra curent în campionatul municipal îi știm pe jucătorii ca Alexe Mihai, Cebuc, Nicola (toți de la „Chimia”), care nu se prea împacă cu deciziile arbitrilor. — În special cînd joacă acasă — chiar dacă hotărîrile sînt juste. Unii dintre ei au fost „potîți” afară din teren de multe ori de către arbitri, pentru proteste. Simbăta, nici unuia nu i s-a auzit vöcua. Nici măcar atunci cînd, dîndu-mi seama de atmosfera de „fair-play” regizată, am dat, ca să mă conving de înșelătorie, câteva decizii care și dezavantajau clar!

În pînă în cuvinte, o rezolare stîncine, de bilci, care a stîrnit tuturor celor prezenți pe stadion, un sentiment de indignare și un gust amar. Culesc amar al aranjamentelor de gust în locul luptei sportive loiale. Pentru spectacol care va trebui să aibă un cu totul alt epilog decît rezultatul de pe teren. Și indiferent cine ar fi „regizorii”, ei nu trebuie lăsați să creadă că fotbalul este teren prielnic pentru oameni certăți cu etica.

Mihai POPA
arbitru de fotbal

P. S. Și în legătură cu cazul de mai sus, mă întreb, cum a „în-casat” Ceahlăuul Piatra Neamț 6 goluri de la Politehnica Galați, adică exact cît îi trebuia acestuia din urmă pentru a ocupa locul al doilea în serie și, deci, pentru a juca barajul de la Timișoara? Că, doar Ceahlăuul, în 25 de partide anterioare celei de la Galați, primise... 26 de goluri! Adică, o medie de un gol pe meci...

În citeva rinduri

ETAPA A-5-A A TURULUI CICLIST AL FRANȚEI a fost împărțită în două semietape: prima, Rouen-Bagnoles de l'Orne (165 km) a revenit francezului Desvages în 4 h 50'07", iar cea de-a doua, Bagnoles de l'Orne-Dinard (154 km), lui Dumont (Franța). Tricoul galben a fost preluat de belgianul Van den Bergh, urmat de B. Guyot (Franța) la 2'24", Genet (Franța) la 3'22", Den Hartog (Olanda) la 3'31".

LA BELGRAD s-a desfășurat primul tur al concursului de tineret ale Iugoslaviei și U.R.S.S. contînd pentru „Cupa Europei” în box. Victoria a revenit la limită 6-5, pugiliștilor sovietici. Învingătoare și în primul meci (scor 16-6) echipa U.R.S.S. s-a calificat pentru turneul final al competiției, alături de echipele Poloniei și Italiei.

„CUPA CEHOSLOVACIEI” LA FOTBAL a fost cîștigată în acest an de echipa Slovan Bratislava. În cel de-al doilea joc al finalei, Slovan Bratislava a înțrecut cu scorul de 2-0 echipa Dukla Praga. În primul joc, fotbalistii de la Dukla Praga învinseseră cu 1-0.

viața internațională

STARE EXCEPȚIONALĂ ÎN URUGUAY

INTENSIFICAREA MIȘCĂRII REVENDICATIVE

MONTEVIDEO 2 (Agerpres). — Președintele Uruguayului a ordonat instituirea de măsuri speciale de securitate în urma ordinului de grevă lansat de Convenția națională a muncitorilor. În acest scop a fost decretată mobilizarea rezerviștilor și a poliției, precum și rechemarea funcționarilor de la 4 instituții guvernamentale (energie electrică, combustibil, apă și telecomunicații). El a autorizat forțele armate să se deplaseze pe întreg teritoriul țării pentru „executarea planurilor prevăzute”. Șeful statului „militarizase” deja săptămîna trecută funcționarii de la două bănci naționalizate — Banca Centrală și Banca Republicii. Aceștia au primit ordinul de a nu intrerupte activitatea, sub amenințarea unor sancțiuni severe.

Luni, funcționarii de la mai multe bănci naționalizate au instalat mari panouri chemînd lucrătorii la grevă. Au fost organizate mitinguri de protest împotriva măsurilor excepționale și a blocării salariilor. Funcționarii mai multor instituții au intrerupt lucrul în mult înaintea de program. Peste 300 de funcționari de la Banca ipotecară s-au blocat în clădire după ce poliția ocupase ieșirile. La rîndul lor, funcționarii din serviciile publice au făcut cunoscut că vor înceta lucrul în masă, dacă trupele vor pătrunde în uzine și birouri.

Se anunță, de asemenea, confiscarea de către poliție a ziarelor „Clarín”, „La Nación” și „La Prensa” care au publicat știri referitoare la manifestațiile muncitorești, contrar ordinului date în virtutea stării excepționale decretate la 13 iunie. Într-un mesaj radiodifuzat, președintele republicii a anunțat că vor fi aplicate toate „prevederile legilor militare”.

Agentele de presă informează că de trei zile forțe militare din interiorul țării se îndreaptă către Montevideo, iar unități tehnice ale armatei se pregătesc pentru a lua sub control principalele servicii publice.

Protest congolez prezentat Consiliului de Securitate

KINSHASA 2 (Agerpres). — Guvernul Republicii Democratice Congo (Kinshasa) a protestat pe lângă Consiliul de Securitate împotriva unui nou bombardament efectuat de avioane portugheze asupra unui sat congolez situat în regiunea de frontieră cu Angola. În protestul prezentat la O.N.U., guvernul congolez precizează că este al treilea incident de acest fel într-un interval de o lună și cere înaltului for internațional să considere incidentele drept grave amenințări din partea colonialiștilor portughezi împotriva păcii și securității popoarelor africane.

VAL DE CĂLDURĂ ÎN EUROPA

PARIS 2 (Agerpres). — Un val de căldură s-a abătut asupra unei mari părți a Europei occidentale, înregistrându-se temperaturi record pentru începutul lunii iulie. La Madrid, primele zile de caniculă ale verii au fost deosebit de greu de suportat. La Barcelona, termometrul a urcat pînă la 48 de grade. O căldură înăbușătoare a domnit pe întreaga Peninsulă Iberică.

Pentru londonezi, luni a fost ziua cea mai caldă; atît de caldă încît celebrul pod basculant al Turnului Londrei a rămas blocat în poziția deschisă, deoarece mecanismul de contragreutate a fost deformat de căldură.

Temperaturi-record au fost înregistrate, de asemenea, în Austria și Italia.

Declarația M. A. E. al R. D. Vietnam

HANOI 2 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Democratice Vietnam a declarat publicitate la titlul de declarație cu privire la dreptul inalienabil al poporului din Vietnamul de sud de a duce cu toată intensitatea lupta pentru eliberarea patriei sale, împotriva agresiunii S.U.A.

În declarația M.A.E. al R. D. Vietnam se subliniază că războiul de distrugere dus de S.U.A. împotriva R. D. Vietnam s-a dovedit falimentar; peste 3.000 de avioane americane au fost doborîte, sute de nave scufundate sau incendiate.

Forțele patriotice din Vietnamul de sud, sub conducerea Frontului Național de Eliberare, câștigă, de asemenea, tot mai multe victorii. De la începutul acestui an, forțele patriotice au fost în continuă ofensivă, au întreprins largi acțiuni de luptă și au dat imperialiștilor americani cele mai puternice lovituri de la începutul războiului. În fața pericolului unei înfrîngerii totale, agresorii americani au intensificat războiul, înmulțind atacurile pe o porțiune însemnată a teritoriului R. D. Vietnam, bombardînd fără discernămint regiuni dens populate din sud. Mii de persoane civile au fost ucise, iar zeci de mii de locuințe au fost distruse.

Imperialiștii S.U.A. comit o agresiune în Vietnam și în masa crează pe vietnamezi. Întregul popor vietnamez, unit ca un singur om, are dreptul să fi pedepsescă în orice loc și să îl alunge din țara sa. Aceasta este dreptul sfînt de autopărare al poporului vietnamez, care se bucură de profunda simpatie și sprijinul hotărît al tuturor popoarelor lumii.

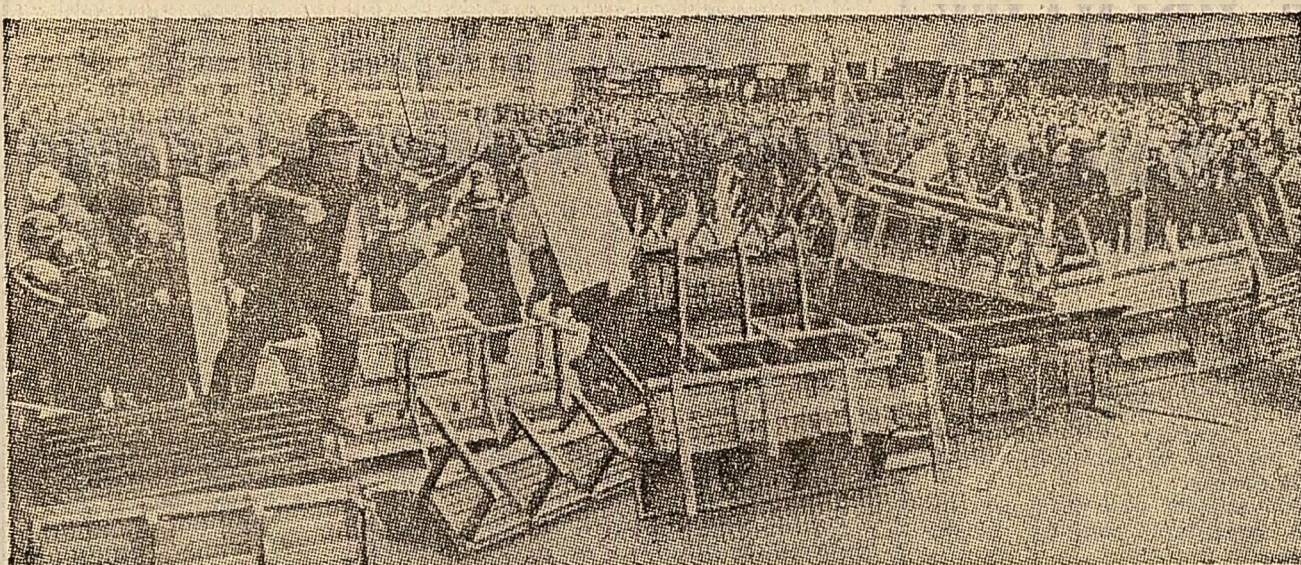
Guvernul R. D. Vietnam sprijină pe deplin declarația Prezidiului

C.C. al F.N.E. din Vietnamul de sud din 26 iunie 1968 — care reafirmă dreptul inalienabil al poporului din Vietnamul de sud de a-și intensifica lupta pentru eliberarea Vietnamului de sud împotriva ocupațiilor americane.

ACȚIUNI OFENSIVE ALE F.N.E. ÎN APROPIERE DE KHE SANH

SAIGON 2 (Agerpres). — Agențiile de presă transmiț că în regiunea bazei de la Khe Sanh au loc lupte violente între trupele americane și forțele patriotice. Luptele se desfășoară la aproximativ 5 km sud-est de această bază. Patrioții atacă continuu restul de trupe care urmează să părăsească Khe Sanhul. În timpul operațiunilor militare, care au durat aproximativ 14 ore, au intervenit aviația tactică și unități de artilerie ale S.U.A. După cum menționează agenția Associated Press, forțele patriotice și concentratează continuu efective în această regiune, pregătindu-se pentru noi atacuri.

În Delta fluviului Mekong s-au semnalat marșuri dimineața mai multe ciocniri între unități saigoneze și detașamente ale F.N.E. În același timp, patrioții au bombardat cu obuze de mortiere cîteva obiective strategice americane și saigoneze situate la aproximativ 35 km nord-est de capitala sud-vietnameză.

TOKIO. Poliția încearcă să împrăștie sutele de manifestanți care au ieșit pe străzi pentru a-și exprima protestul împotriva tratatului de securitate japono-american

EVOLUȚII PE SCENA ELECTORALĂ AMERICANĂ

WASHINGTON 2 (Agerpres). — Postul vicepreședinte al S.U.A., Richard Nixon, dispune de un număr suficient de voturi pentru a obține candidatura republicană la prezidenție — încaștată statistică întocmită de agențiile americane de presă. În urma hotărîrii adoptate de marea majoritate a celor 56 de delegați ai statului Texas de a-l sprijini pe Nixon, numărul delegaților favorabili fostului vicepreședinte se ridică de pe acum la 684, în timp ce pentru obținerea candidaturii la convenția națională a partidului republican, care va avea loc în august, sînt necesare 687 de voturi. Celălalt pretendent la candi-

datura republicană, guvernatorul statului New York, Nelson Rockefeller, care a intrat mai tîrziu în lupta electorală, totalizează numai 278 de voturi.

La demorați, vicepreședintele Hubert Humphrey dispune de voturile a 640 de delegați pentru convenția democratică, față de 401 voturi totalizate pînă în prezent de rivalul său, senatorul Eugene McCarthy. Sute de delegați democrați sînt încă neanunțați. (La convenția partidului democrat din Chicago vor participa 2.682 de delegați, iar pentru obținerea candidaturii sînt necesare 1312 voturi).

Feroviarii britanici în a doua săptămîna de grevă

LONDRA 2 (Agerpres). — Greva mecanicilor de locomotive din Anglia, declanșată în urmă cu zece zile, continuă. Negocierile desfășurate în ultimele zile între direcția căilor ferate britanice și sindicatul mecanicilor (A.S.L.E.F.) s-au soldat cu eșec. Greviștii au respins propunerea făcută de patronat de a majora salariile cu trei la sută, hotărînd continuarea acțiunilor lor revendicative. La rîndul său, și sindicatul național al feroviarilor reunit marșuri după-amiază a hotărît respingerea propunerilor formulate de direcția căilor ferate.

Asasinul prezumtiv al pastorului King va fi extrădat

LONDRA 2 (Agerpres). — Miercuri a fost examinată din nou la Tribunalul Bow Street din Londra cererea de extrădare a lui James Earl Ray, asasinul prezumtiv al pastorului Martin Luther King, înaintat de guvernul american. În timpul dezbaterilor din cursul dimineții, Roger Frisby, avocatul lui Ray, a insistat în pledoaria sa asupra faptului că asasinarea lui Martin Luther King, constituie o crimă politică, iar tratatul de extrădare, încheiat între S.U.A. și Anglia, nu includea delictul politic. În numele guvernului american, avocatul britanic David Calcutt a adus în fața instanței londoneze o serie de cazuri similare anterioare în care a fost acordată extrădarea. Mai mult, el a precizat că „nu există nici o dovadă că asasinarea liderului populației de culoare din S.U.A. ar fi rezultatul unui complot”.

După mai multe ore de dezbateri, ședința a fost ridicată. La reluarea procesului, judecătorul Frank Milton a anunțat că Curtea cu jurați a hotărît extrădarea în S.U.A. a lui James Earl Ray fără a fi luate în considerare argumentele apărării.

Ministrul Justiției al S.U.A., Ramsey Clark, a cerut Congresului american să abroghe legislația privind pedeapsa cu moartea pentru crime federale, chiar și pentru asasinarea președintelui Statelor Unite. Într-un proiect de lege prezentat de senatorul Philip Hart se propune ca orice faptă care ar fi putut fi pedepsită cu moartea să fie comutată la închisoare pe viață.

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

O reuniune științifică consacrată problemelor legate de detectarea exploziilor nucleare, a avut loc la Taalberg (Suedia). Au participat experți din 12 țări, printre care și prof. Liviu Constantinescu, din țara noastră. Într-un comunicat dat publicității s-a ajuns la concluzia că „este posibil să se distingă, cu ajutorul observațiilor seismologice, exploziile nucleare de putere mare și mijloace de mișcările seismice naturale”.

Reprezentantul guvernului american la convorbirile oficiale de la Paris, Averell Harriman, s-a reîntors luni seara la Paris, după ce timp de 10 zile a avut consultări cu președintele Johnson și alte oficialități americane la Washington. La sosire, el a declarat ziaristilor că poziția americană rămîne neschimbată.

În fața Tribunalului militar din Atena, la 3 iulie va începe un nou proces intentat de autoritățile grecești unui grup de 20 de per-

soane, arestate în luna martie și aprilie, sub acuzația de a fi membri ai organizației antiguvernamentale „Apărarea democratică”.

Între 7 și 9 iulie, președintele Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser, va face o vizită pretenească în Iugoslavia, la invitația președintelui Iosip Broz Tito — anunță agenția Tanjug.

Todor Jivkov a avut, la 2 iulie, o întvedere cu secretarul general al O.N.U., U Thant, care s-a aflat în vizită în R. P. Bulgaria. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire în legătură cu unele probleme ale situației internaționale.

Comitetul Central al Societății de Cruce Roșie din R.P.D. Coreeană a dat publicității o declarație în care condamnă încercările guvernului japonez de a sabota lucrările privind repatrierea cetățenilor coreeni domiciliați în Japonia. Autoritățile japoneze au respins propunerea R.P.D. Coreeană de a primi motonava destinată celor ce urmează a fi repatriați și de a re-lua convorbirile.

La 16 iulie vor începe tratativele asupra viitorului constituțional al Gibraltarului. Se știe că suveranitatea asupra Gibraltarului constituie obiectul unei aprige dispute între Marea Britanie și Spania. În septembrie anul trecut în Gibraltar s-a desfășurat un referendum în cadrul căruia populația s-a pronunțat pentru menținerea în continuare a actualului său statut.

ÎNTRU ANGAJAMENTE COMUNITARE ȘI INTERESELE PROPRII

După cum s-a anunțat, la 1 iulie a intrat în vigoare abolirea completă a barierelor vamale asupra circulației produselor industriale între cele două țări membre ale Pieței comunitare. Teoretic, mărfurile industriale pot circula de acum înainte între toți membrii C.E.E. în mod liber. În presa și revistele de specialitate au apărut liste-gigant, cuprinzînd categoriile de mărfuri scutite de taxe, precum și nivelul tarifului vamal comun față de țări. Practic însă lucrurile nu stau ca pe hîrtie. Pentru că, cu numai cîteva zile înaintea „scadentei”, cînd se credea că nimic nu va stîngheri sau infiriza înfăptuirea obligațiilor asumate în cadrul comunității, Franța a solicitat o pa-

Despre ce este vorba? Couve de Murville, ministrul francez al economiei și finanțelor, a făcut o declarație în care sînt definite jaloarele unei politici economice — pe plan intern și pe plan extern — menite să estompeze consecințele economice nefavorabile ale recedentelor evenimentelor sociale. În acest sens, Comisia executivă a C.E.E. l-a fost remisă președintelui Statelor Unite, într-un memorandum privind o serie de măsuri preconizate de guvern în reglementarea comerțului exterior al Franței. Pe de-o parte, s-a hotărît facilitarea exporturilor, prin facilitarea creditelor acordate exportatorilor și subvenționarea acestora; pe de altă parte, au fost luate măsuri care să frîneze importurile prin sistemul contingentării și licențelor, adică al limitării cantitative. Experții arată că măsurile defensive afectează circa 10-12 la sută din cumpărăturile Franței, incluzînd patru sectoare mai importante: automobilele, produsele siderurgice, aparatele electrice de uz casnic și aproximativ o treime din produsele textile. De asemenea, o serie de alte ramuri au fost puse sub „supraveghere”, mai ales muzicile-unelte, instrumentele electronice, coloranții chimici etc., prevăzîndu-se o intervenție restrictivă, imediat ce s-ar constata deteriorarea sensibilității balanței schimburilor respective. Întregul ansamblu de măsuri vizează o perioadă de 4 pînă la 7 luni.

Dosarul francez, aflat pe masa de lucru a Comisiei de la Bruxelles, a înfîntat opoziția și nemulțumirea celorlalți membri ai Pieței comune. Cele mai alarmante par a fi cererile economice vest-germane. În primul rînd firmele de export, dat fiind că Franța a fost pînă acum principalul importator al R.F.G.

Unii observatori consideră însă că hotărîrile respective ale Franței nu izvorăsc numai din condițiile economice, ci și din rațiunea de a se cîștiga timp, în vederea înfăptuirii unui dezerdat major al Parisului, acela de a realiza competitivitatea industriei proprii în cadrul comunității. Căci eliminarea discriminărilor vamale în comerțul intracomunitar a găsit industria franceză descoperită de acest „vestmint protector”, situație care, după cum scria „Le Monde”, „învită pe industriaștii francezi la reflectare și acțiune”.

Într-o declarație scrisă, Comisia executivă a C.E.E. protestează energetic împotriva faptului că guvernul francez a luat măsurile menționate, fără a se consulta în prealabil cu partenerii săi din Piața comună. Protestul comisiei a fost întîmpinat cu o replică din partea președintelui Comisiei franceze a consilierilor pentru comerț exterior, Max Fléchet, care arată într-o declarație: „Tratatul de la Roma este un lucru, iar spiritul Pieței comune este altul. Partenerii noștri nu au desigur interesul ca Franța să cunoască dificultăți mai mari, căci aceasta ar putea să antreneze dificultăți pentru ei...” Rămîne de văzut în ce măsură „spiritul comunitar” va evita manifestarea divergențelor în organismul economic respectiv.

Viorel POPESCU

spațiul latino-american, cred că la scăderea semnificativă a contribuției serice insuficiente — și în multe cazuri lipsa totală — a relațiilor cu statele socialiste. Venezuela se află doar la început de drum în această privință, fiind de dată recentă stabilirea de relații diplomatice cu unele țări socialiste din Europa, în particular cu România.

Sper că prospectarea posibilităților reciproce să se traducă într-o colaborare permanentă pe plan comercial. America Latină manifestă receptivitate sporită față de diversele forme de colaborare, practicate cu succes pe alte meridiane de către țările socialiste. Cred că relațiile

HERMANO ALVES îmi spunea: „Comerțul nostru e subordonat în cea mai mare parte meridianelor occidentale, împrăjurare care după părerea mea și a altora amenință cu ștrangularea economiei braziliene. Deschiderea spre Europa răsăriteană mi se pare indispensabilă nu numai fiindcă țara noastră reprezintă un potențial de consum de circa 340 milioane de locuitori, deci dublu față de țările Pieței comune, ci și pentru că așa cum a demonstrat practica, putem conta pe contracte ferme, ne-suspe capricioșilor conjuncturali, care nu sînt legate de condiții din afara sferei comerțului”. „Ca om de afaceri — îmi declara dl. ROBERTO

vează în măsură mai mare cooperarea cu estul Europei. Cred că pe viitor, parțial cu largirea schimburilor merită totuși atenția adoptarea și a altor forme de cooperare, de pe urma cărora am beneficia în egală măsură și noi și partenerii noștri socialiști. Am în vedere, între altele, construirea în comun a unor obiective industriale. Știu că România, de pildă, construiește o fabrică de tractoare în Iran, că a montat instalații petrolifere în India și Brazilia. E de prisos să adăugăm că în prezent avem în prezentă interes și pentru Mexic, pentru alte țări ale Americii Latine. Mai important decît construirea în sine mi se par condițiile optime în

Dezvoltarea relațiilor mondiale — un imperativ al timpului

îmbolșim al subcontinentului nostru indică mai mult dificultățile de adaptare la cerințele momentului și mai puțin rezerve de ordin ideologic”.

În același sens mi-a vorbit viceguvernatorul statului brazilian Sao Paulo, HILARIO TORLONI, care spunea: „Participarea planară la circuitul economic mondial a devenit act de rutină pentru noi, brazilienii, cit și pentru restul țărilor din emisfera noastră cu arie socialistă cu care, în cele mai bune condiții, colaborăm cu țările socialiste europene prezintă unele avantaje ce nu pot fi subapreciate, cel puțin la capitolul comerțului — și anume sistemul de schimburi directe, care ne scutește de cheltuirea fondurilor în devaliz. Pentru o economie ca noastră, deficitară ca disponibilități în devaliz, acest lucru reprezintă o mare înlesnire, folosită încă în măsură redusă. În ultimii ani, schimbările noastre cu aria socialistă cu cunoscut un spor sensibil, însă față de posibilitățile este desigur puțin. Rămîne să multiplicăm inițiativa noastră în această direcție”.

La rîndul său deputatul federal

GARCIA, proprietar al unei firme comerciale din Buenos Aires — judec utilitatea acestor relații cu un partener sau altul din punctul de vedere al avantajelor ce le oferă. Avînd 30 de ani de experiență pot să afirm cu precizie utilitatea relațiilor cu partenerii socialiști. Nu este numai opinia mea. Mulți alți oameni de afaceri argentinieni gîndesc și chiar acționează la fel. Inițiativa noastră cu influențat politica oficială, îndemnînd la înălturarea unor dintr-obiectele create mai demult în acest domeniu și cred că rezultatele sînt din cele mai promițătoare. De pe urma relațiilor cu țările socialiste Argentina are numai de cîștigat”.

„Eu socotesc că gradul de dezvoltare a raporturilor cu statele socialiste poate fi considerat un indice al maturității politico-economice a țărilor latino-americane, îmi spunea economistul ALONSO AGULLAR, profesor la universitatea din Mexico. Dacă privim atent, adăugă el, vedem că tocmai acele țări din emisferă unde se desfășoară mai intens procesul de dezvoltare, promou-

care ea se oferă: furnizarea utilităților în schimbul produselor de export tradiționale ale țării sau în produsele fabricii respective, asistența tehnică, sprijin la pregătirea de cadre locale etc. Fîndă seama că, în genere, condițiile trebuie să fie reciproc avantajoase și greu de imaginat înlesniri mai mari și în orice caz în emisfera noastră ele nu ar avea precedent”.

FELIPE HERRERA, președintele Bîncii Interamericane de dezvoltare, înțea să-mi precizeze cu prilejul unei sămînborbiri: „Întenționăm să facem față consilierilor ce decurg din declajul dintre industria noastră incipientă și gigantismul Statelor Unite printr-un proces coordonat de conjugare a eforturilor și, ca atare ne interesează profund cooperarea economică cu toate țările. Cu prilejul diverselor reuniuni internaționale statale socialiste, și aici aș vrea să menționez în mod special poziția activă a României, au susținut revendicările latino-americane pe linia unei cooperări echitabile și în practica relațiilor cu noi nu ab-